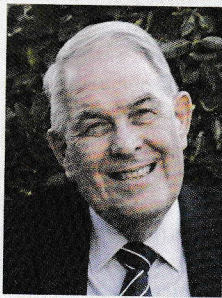

Globaal bekeken

Redactie: J. van der Graaf

Op 25 november promoveerde ds. B.H. Weegink, emeritus predikant te Katwijk aan Zee, aan de Protestantse Theologische Universiteit te Groningen op een proefschrift met de titel *Nochtans mijn God. Leven, theologie en spiritualiteit van Aart Jan Theodorus Jonker*. Een hartelijke gelukwens voor de promovendus en de promotoren prof. dr. J. Hoek en prof. dr. E. van 't Slot. Enkele stellingen:

- *In het palet van protestants-kerkelijke modaliteiten vertonen confessionelen van nu overeenkomst met ethischen van vroeger.*
- *Terecht heeft de gedachte postgevat dat de vorming van de Protestantse Kerk in Nederland, ter vervanging van de Nederlandse Hervormde Kerk en andere kerkverbanden, de publieksbekendheid van de kerk der hervorming heeft doen afnemen.*
- *Het zou de Protestantse Kerk, die een kleurrijke verzameling van verschillende stromingen is, sieren wanneer ze ter verbreding van haar draagvlak in de Nederlandse samenleving een begin maakt met het gesprek tot vereniging met de binnenkort fuserende Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt en de Nederlands Gereformeerde Kerken die afkomstig zijn uit de voormalige Gereformeerde Kerken in Nederland.*
- *Aandacht voor milieu en ecologie als onderdeel van de scheppingsleer laat onverlet dat de kerk eschatologisch spreekt over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en uitziet naar de komst van Christus die het geloof op de aarde wil vinden.*
- *Het is een gemis dat in de Herziene Statenvertaling (2010) bij het aanroepen van God het eerbiedige en vertrouwelijke 'Gij' door 'U' is vervangen en dat het woord 'nochtans' is verdwenen.*
- *Bij het aanroepen van God als 'Heer,' 'Heere' of 'Here' is het gebruik van de tweede klinker in de open lettergreep of de zogenaamde stomme e aan het einde niet van waarde bevestigende of aantastende betekenis, maar een uiting van gevoelens binnen het bestek van de Nederlandse taal.*
- *In de hang naar maakbaar geluk en perfect leven*

Dr. Weegink

getuigt het van werkelijkheidszin wanneer een psychiater de patiënt wijst op het begrensde en niet absoluut zinloze van het lijden en wanneer een pastor de pastoraal begeleidt op weg naar de barmhartigheid van God.

...

Evelien van Amstel, kleindochter van ds. J. van Amstel (1885-1980), schreef een boekje over haar grootvader, *Strijd de goede strijd des geloofs* (uitg. BoekScout, Soest). Over zijn tijd in Hierden (1942-1947) tijdens de oorlog:

Jan van Amstel is in Hierden nog een keer door de NSB verhoord, omdat hij steeds bleef bidden voor het Koningshuis, wat in die tijd een daad van verzet en dus verboden was. Hij bleek echter genoeg uitstraling en overredingskracht te bezitten zodat hij ook weer snel op vrije voeten was. Ook in de prediking klonk door dat de vijand (de Duitsers) eens verslagen zou worden. Bij ondervraging hield hij vol slechts het Woord van God te verkondigen. Hij werd vanwege zijn Joodse kenmerken ook vaak aangehouden door Duitse soldaten, maar ook hier bleek hij voldoende overredingskracht te bezitten. De Van Amstels hebben wat Spaans bloed volgens de verhalen, maar dit kan ook een mythe zijn. Volgens de laatste onderzoeken verwekten de Spaanse soldaten eigenlijk niet zoveel kinderen in Nederland. Wel kwam aan het licht dat bijvoorbeeld in Volendam degenen met zogenaamd Spaans bloed, eigenlijk van Joodse afkomst waren. Bij de Van Amstels is dit hoogstwaarschijnlijk niet het geval. (...)

De Duitsers waren in die tijd binnengevallen in het huis van zijn zoon Piet die in Amsterdam aan het conservatorium studeerde en op kamers woonde bij een Joodse man, waarschijnlijk aan de Weteringschans 249. Hij moest hals over kop vertrekken na een razzia. Pieter kwam 's avonds thuis en vond het huis compleet overhoop gehaald, terwijl de bewoners opgepakt waren. Snel raapte hij wat spullen bij elkaar en begon te fietsen richting Hierden, naar het huis van zijn vader, die hem tijdelijk uit voorzorg bij boeren liet onderduiken. De boeren in de omgeving hadden in deze tijd vaak onderduikers, voornamelijk Joden.